

30 anys de presó per la mare que va asfixiar els dos fills a Lloret

L'Audiència la condemna per dos delictes d'assassinat amb agreujant de parentiu però li aplica els atenuants

30 anys de presó per la mare que va asfixiar els dos fills a Lloret

ACN

L'Audiència de Girona ha condemnat a 30 anys de presó Lianne Smith, la mare britànica que va asfixiar els dos fills amb una bossa de plàstic en un hotel de Lloret de Mar (Selva) el maig del 2010. La sentència recull el veredict del jurat popular i la condemna per dos delictes d'assassinat amb l'agreujant de parentiu però li aplica dos atenuants que han rebaixat la pena. El magistrat té en compte que Lianne Smith va confessar els fets i que en el moment de cometre els crims les seves capacitats estaven afectades de forma "greu"

perquè patia una depressió patològica i un trastorn psicòtic. La defensa ja ha anunciat que recorrerà la sentència i fins i tot es planteja demanar la nul·litat del procés.

La sentència, de la qual ha estat ponent el magistrat Adolfo García Morales, recull que Lianne Angela Smith va assassinar els seus fills mentre dormien asfixiant-los amb una bossa de plàstic. Segons ressalta el magistrat, no hi ha discussió sobre la capacitat de defensa dels infants. D'una banda perquè un era un bebè de menys d'1 any i era impossible que es pogués defensar i, de l'altra, perquè tant ell com la nena que tenia menys de 6 anys dormien en el moment de l'atac.

"Ella mateixa va narrar que els va agafar del llit adormits, els va subjectar per les cames amb les seves mateixes cames per evitar que es moguessin i els va posar la bossa de plàstic al cap fins que els va asfixiar", recull la sentència que conclou que -d'acord amb el veredict que va emetre el jurat popular- Lianne Smith va cometre dos assassinats.

A més, ho va amb un abús de parentiu perquè era la mare dels dos infants. El jurat popular va concloure que els nens dormien tranquil·lament perquè no s'haurien esperat un atac per part de la seva pròpia mare. La proves d'ADN i la versió de la processada no han deixat cap marge de dubte sobre qui era la mare dels nens.

Atenuants, però simples

La sentència també recull els dos factors que, segons el jurat popular, han d'atenuar la condemna. D'una banda, té en compte que després de cometre els crims, Lianne Smith va anar a la recepció de l'hotel i va demanar que avisessin la policia i els serveis mèdics. A nivell jurídic, és un atenuant de confessió. La defensa de la parricida, encapçalada per la lletrada Jennifer Lahoz, va considerar que la col·laboració de la mare va ser clau per resoldre el cas i, per això, demanava que fos un atenuant molt qualificat molt qualificat, que serviria per rebaixar més la pena.

El fiscal, Víctor Pillado, considera que tot i que va contribuir a la investigació, la seva contribució no va ser imprescindible perquè tard o d'hora l'haurien enxampat. La sentència conclou que ha de ser un atenuant simple perquè "la mort dels dos menors en l'habitació d'un hotel era un fet que no podia ser ocultat" i, per tant, el delict

s'hauria acabat descobrint i la investigació hauria apuntat cap a la mare. "L'únic avantatge real és que l'acusada no va fugir del lloc deixant els cossos sense vida dels seus fills i la seva detenció va ser instantània", conclou la sentència.

Una de les principals discussió durant el judici va ser l'estat mental de la processada en el moment dels fets. L'acusació pública va admetre que tenia les facultats alterades de forma "greu" mentre que la defensa creia que l'alteració era "totalment greu" o "molt greu. Finalment, els nou membres del jurat popular van concloure que, d'acord amb les declaracions dels forenses i psiquiatres, l'alteració mental va ser "greu".

El tribunal considera que l'afectació greu es correspon a un atenuant -i no un eximent ja sigui complet i incomplet- i que, per tant, no pot suposar una rebaixa molt important de la pena. Així, conclou que Lianne Smith patia una depressió i un trastorn psicòtic però sabia el que es feia. El magistrat desestima la petició de la defensa que considerava que aquest quatre clínic havia d'implicar una reducció considerable de la pena.

"L'especialista psiquiàtrica, en ser preguntada molt específicament per la lletrada de l'acusada sobre si l'afectació de les facultats mentals era molt important, la facultativa va corregir la lletrada dient-li que l'afectació era important, no molt important", recull la sentència que conclou que es tracta d'un atenuant ordinari perquè, a més, Lianne Smith va amb "molt coherència" després de cometre el crim perquè va ser capaç d'escriure cartes o comptar els diners que devia a l'hotel.

El magistrat condemna a 30 anys de presó -15 per cada crim- Lianne Smith per dos assassinat amb agreujant de parentiu, atenuant de confessió i atenuant d'alteració mental. La sentència no és ferma i es pot recórrer en un termini de 10 dies. La defensa de la processada ja ha anunciat que presentarà recurs i que fins i tot es planteja demanar la nul·litat del procediment perquè considera que el president de la sala va prendre decisions que van generar indefensió jurídica a la seva clienta.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/portada/2012/07/03/30-anys-presos-mare-que-asfixiar-dos-fills-lloret/570478.html?utm_source=rss